

פרשת תזריע

בדד יושב מחוץ למחנה מושבו (יג, מו)

מבאר רש"י: אמרו רבותינו, מה נשתנה המצורע משאר טמאים שהוא יושב בדד? אלא הועיל והוא הבדיל בלשון הרע בין איש לאשתו ובין איש לרעהו, אף הוא יבדל מאחרים וישב בדד!

סיפר הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א מעשה ברבנית ידועה שנסעה פעם באוטובוס.

מאחוריה ישבו שתי בנות שדיברו לשון הרע על אחת מחברותיהן שהתארסה זה לא מכבר.

הבנות גינו את הכלה מאד בכינויי גנאי ומסקנתם היתה שיש לרחם על החתן ה"אומלל" ... לפתע הסתובבה הרבנית אל שתי הבנות ואמרה: אני מודה לכן מאד על הדברים ששמעתי! החתן הוא בני! אדאג שיבטל את השידוך תיכף ומיד! אינני רוצה שבני יהיה אומלל... הבנות נבהלו מאד כאשר הבינו את אש רגרמו בדיבורן.

בגללן עומד השידוך להתבטל...! אל תיקחי את הדברים כפי שהם נאמרו מיהרו הבנות לומר לרבנית כמובן שמאוד הגזמנו... אסור בשום פנים ואופן לבטל את השידוך.

לא ולא התעקשה הרבנית זאת אתן אומרות עכשיו כי אין אתן רוצות להיות סיבת ביטול השידוך, אולם אני דואגת לבני באמת ובתמים, על כן נחרץ הדבר אצלי לבטל את השידוך ויהי מה! הבנות לא ידעו את נפשן מרוב צער ופרצו בבכי.

עכשיו אמרה הרבנית כאשר אתן מבינות ביטה מה עשיתן אוכל לגלות לכן שהחתן אינו בני כלל... אולם שיעור מאלף למדתן, לעיתים אדן מדבר לשון הרע ומשחרר את חרצובות לשונו רק משום שאין הוא מבין את הנזק העצום שגרם מדיבורו.

לאחר שחשתן את שעשיתן והבנתם היטב את הנזק שעלול להיגרם, שוב לא תחזרו על כך.

מקור: וקראת לשבת עונג